Tylko do użytku służbowego.

DODATEK

do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok III.	Warszawa, dnia 5 lutego 1930 r.	Nr. 2.

TREŚĆ:

Komunikacja wewnętrzna towarowa.

Poz. 9. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/Tka/30/30 z dnia 22 stycznia 1930 r. w sprawie obliczania przewoźnego za przebiegi wagonów, dla których ustanowione są opłaty jednostkowe od wagonu i kilometra.

Poszczególne Dyrekcje Kolejowe w różny sposób obliczają przewoźne za przebiegi wagonów, dla których ustanowione są opłaty jednostkowe od wagonu i kilometra (Tar. tow. cz. I B §§ 79, 90 i 91); jedne przyjmują za podstawę odległości liczone strefami, t. j. zaokrąglają je do 10 km wzwyż, inne zaś przyjmują do obliczenia odległości niezaokrąglone. Dla uniknięcia tej rozbieżności Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia co następuje:

W punkcie 7 rozdziału II Taryfy tow. cz. II zeszyt 1 zawarte jest ogólne postanowienie, oparte na § 9 części I B, w myśl którego przewoźne oblicza się strefami 10-kilometrowemi z odchyleniami, przewidzianemi w taryfach wyjątkowych. Ponieważ wyżej wymienione paragrafy Taryfy tow. cz. I B nie są taryfami wyjątkowemi, przeto żadne odchylenia od zasady, przyjętej w punkcie 7 tar. tow. cz. II/1 nie mogą być tutaj stosowane. Powyższa wykładnia logiczna znajduje uzasadnienie również w samej intencji taryfy, słuszną jest bowiem rzeczą, żeby dla obliczenia przewoźnego np. za wagon ochronny przyjmowano tą samą ilość kilometrów, jaką się przyjmuje do obliczenia przewoźnego za chroniony towar; tak samo uzasadnionem jest, aby za przebiegi próżnych wagonów prywatnych właścicieli zaliczano i potrącano przewoźne na tych samych podstawach obliczania odległości, jakie stosowane są do obliczenia przewoźnego za przewożone w nich towary. Wątpliwości mogłaby wywołać tutaj sprawa obliczania opłaty za użycie wagonów-lodowni P. K. P. poza granicami Państwa, mając jednak na uwadze, że opłata ta oparta jest na przepisach taryfy polskiej, przewidującej strefowy system obliczania przewoźnego, wyżej przyjęta zasada winna być stosowana i do obliczania powyższych opłat.

Nr. III/Tka. 30/30.

Poz. 10. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/Tma. 941/30 z dnia 24 stycznia 1930 r. w sprawie stosowania taryfy wyjątkowej A1 do przesyłek mleka w przewozach stałych.

Z wpływających zażaleń wynika, że niektóre stacje nie stosują taryfy wyjątkowej A 1 do przesyłek mleka w stałych przewozach, dokonywanych na podstawie § 67 T. cz. I — B.

Stanowisko tych stacyj jest niesłuszne, ponieważ w p. 1 „Przedmiot" taryfy wyjątkowej A 1 wyraźnie wskazano, że taryfa ta ma zastosowanie do towarów wymienionych w Rozdziale B T. cz. I B, a mleko w stałych przewozach właśnie w tymże Rozdziale B jest wymienione.

Wobec powyższego poleca się stosowanie taryfy wyjątkowej A 1 tak przy stałych przewozach mleka jak i przy przewozie innych towarów wymienionych w Rozdziale B T. cz. I B, przewożonych na odległościach do 100 km.

Nr. III/Tma. 941/30.

Drukarnia Państwowa. Nr. 49551. 1.II.30. 6.000.